

Verzamelaars van gabitsgoud staan terecht in Neurenberg

Uit de as

Hij gerekend in het historisch beladen Neurenberg moet de rechter beslissen of het medeemmen van goud in het crematorium strafbaar is.

Reinier Mulder

Voor de verlichte geesten die aan het eind van de negentiende eeuw aan de rand van Neurenberg een nieuwe begraafplaats inrichtten, was het sterven nog een overzichtelijke aangelegenheid. Het stof zou na de dood tot stof wederkeren, en de geest zou naar God gaan. 'Der Staub zur Staube. Der Geist zu Gott,' staat er boven de monumentale poort van het Westfriedhof.

Maar wat blijft dan het goud? Sinds kort is iedereen in Neurenberg zich ervan bewust dat de mens uit méér bestaat dan lichaam en geest alleen. Het bevat vaak ook kleine hoeveelheden goud, en die moeten na de dood ook ergens heen. Kronen, vulingen, stiftanden.

Voor het Neurenberger Landgericht staan nu in hoger beroep zes mannen terecht die ervan worden verdacht jarenlang in groepsverband goud te hebben gestolen uit de as van het crematorium. Voor het Amtesgericht, waar de zaak in eerste instantie is behandeld, bleek dat de groep elke twee weken iemand met een zakje achtergebleven goud naar een plaatselijke juwelier stuurden, die daar dan duizenden euro's voor neertelde.

Elke twee weken werd er een pond goud bij elkaar gezeefd, dat tegen een prijs van 3,80 tot 5,30 euro per gram te gelden werd gemaakt. Deze opbrengst werd neges door de crematoriummedewerkers verdeeld en vormde jarenlang een aardige aanvulling op het bescheiden salaris dat zij oorvingen - vóór hun ontslag op staande

voet.

De precieze omvang van het schandaal zal wel altijd onbekend blijven, de Duitse Justitie gaat slechts vijf jaar terug, maar in de laatste vijf jaar moet de - eveneens verdachte - juwelier de groep ten minste 130.000 euro hebben uitbetaald. Een van de verdachten heeft al toegegeven zeker tien jaar lang aan de lucratieve goudhandel mee te hebben gedaan, en als we ervan uitgaan dat ze niet alleen in Neurenberg weten hoe je met 'gabitsgoud' geld kunt verdienen, betekent dit dat er jaarlijks in Duitsland miljoenen aan goud uit overledenen achterblijft.

In de Duitse pers is recent al een fabrikant van zogeheten 'asmolens' aan het woord gekomen, die wist te melden hoe goed zijn molens goud uit de as van crematoria kunnen halen. Op de vraag of dit geen illegale praktijken uitlokte, zei hij alleen over de molens te gaan. Wat er met het goud gebeurde, was zijn probleem niet. Zijn molens zorgden er alleen maar voor dat het edelmetaal niet voor het nageslacht verloren ging. Hij maakte slechts recycling mogelijk.

Maar is het wel illegaal wat 'de benedide van Neurenberg' heeft gedaan? Is het wel diefstal? Daarover breekt zich op dit moment de Duitse Juridische wereld het hoofd. Diefstal is het zonder toestemming wegnemen van andermans eigendom, maar het probleem bij het goud uit de crematoria is dat het 'van niemand' is. Een res nullius. Volgens gangbaar recht is het menselijk lichaam zowel voor als na de dood niet vatbaar voor eigendomsrecht. De mens, zo is de vuistregel, heeft eigendom, maar is het niet. Een stukje mens kan dus ook geen eigendom zijn. Tenminste: zolang het onderdeel uitmaakt van dat lichaam.

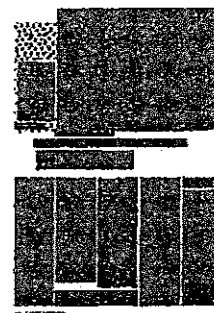
Is het goud na de verbranding van het lichaam weer een los brokje, dan kan het weer iemands eigendom zijn. En dat wordt het zodra iemand het

zich toeëigent. Het is te vergelijken met een oude stoel die je 's avonds voor de vuilnisman langs de stoep zet. Die is ook van niemand meer, totdat iemand er zijn hand op legt om hem mee te nemen.

De kans is dan ook groot dat het Neurenberger Landgericht de mannen deze maand vrijspreekt van diefstal, in navolging van een eerder uitspraak in het Duitse stadje Hof. „Zijn uitspraak zou lijnrecht ingaan tegen het rechtsgevoel”, zegt Knut Engelbrecht, het hoofd van de afdeling Juridische zaken die de zaak namens de gemeente Neurenberg met argusogen volgt. Hij rekent dan ook op een spoedige wetswijziging. „Vrijpraak zou op een lesaam in het strafrecht wijzen.”

De afgelopen tijd heeft hij zich intensief in het onderwerp verdiept. In het stadhuis aan de Neurenberger Hauptmarkt legt hij geamuseerd uit dat alle hulpstukken die nog zonder breken uit het menselijk lichaam verwijderd kunnen worden, vatbaar blijven voor het eigendomsrecht: brillen, krukken, kunstgebitten. Maar wat eenmaal vast met het lichaam verbonden is, houdt op een zaak in de zin van de wet te zijn. Uit de jaren zeventig kent hij zaken waarin een verzekerder na de dood van een verzekerde hartpatiënt een pacemaker uit het lijf wilde terug hebben. Dat verzoek werd afgewezen. Het apparaatje was vanaf het plaatsen geen eigendom meer.

Op de ochtend dat het proces tegen de zes mannen zijn derde week ingaat, wandelt ik door de monumentale poort het Westfriedhof op. Om bij het crematorium te komen, moet ik eerst een halve kilometer langs prachtige graven van niet gecremeerde doden. Enorme grafmonumenten onder een dun laagje sneeuw geruigen van de onbaatzuchtige liefde van de nazaten van allen die hier de afgelopen 125

jaar begraven zijn. Je kunt je niet goed voorstellen dat zij zich erg druk zouden maken om de 80 euro die er gemiddeld aan goud met hun dierbaren wordt mee begraven.

Aan het eind van een lange laan trakt in het kantoorje naast het crematorium de dienstdoende gemeentecombinariaar zijn gezicht in een beledigde grijns wanneer ik hem iets vraag over het gebitsgoud. Het crematoriumpersoneel blijft een zwijgpllicht re hebben.

Het is stil rond het crematorium. Voor vandaag staan er drie crematies op het programma, wat weinig lijkt op een winterse dag in het enige gemeentelijke crematorium. Achter het fraaie, uit 1910 stammende Jugendstil-gebouw steken twee hoge schoorstenen werkloos in de lucht. Een man met rubber laarzen rijdt over een onverschard pad met een kraaiwagen.

In het stads Hof welgerde de rechtsbank vorig jaar het verwijderen van goud uit menselijke asresten als een vorm van lijkchenans te zien, omdat het verwerken van as in de dagelijkse praktijk een 'roelende en mechanische' bezigheid was. Daar was geen bijzonder respect voor de overledene geboden. As, zo vond men in Hof, is geen lijk meer. As is as.

In het kantoor van de afdeling gemeentelijke begraafplaatsen in de binnenstad maakt directeur Günther Gebhardt duidelijk dat de zaak van het Neurenberger Zahngold hem zwaar op de maag ligt. Geïrriteerd vertelt hij over de grote bordes die hij plonseling overal op de stoep ziet staan, waarop contact geld wordt geboden voor gebitsgoud. 'Auch mit Zähnen.' Ook goud dat nog aan de tanden vastzit. Hij probeert zo veel mogelijk te negeren, maar het lijkt wel of de goudkoorts is uitgebroken.

Gebhardt legt uit hoe hij door de zaak is overvallen. "Tot twee jaar geleden wist ik niet beter dan dat goud bij crematies smelt en vervolgens verdampst. Zo is het mij door mijn voorgangers verteld, zo weet ik het van andere crematoriumdirecteuren, en zo schrijven tot de dag van vandaag ook de consumentenorganisaties op hun websites bij het verbranden blijft er niets van waarde over."

Daar blijft nu een misverstand. Goud smelt pas bij 1400 graden Celsius, en het verdampst pas bij 2400 graden. "Dat halen onze ovens nooit."

Gebhardt schiet op een vellejke papier hoe het verassen in zijn crematorium in zijn werk gaat. Er zijn drie ovens boven elkaar. In de bovenste oven, waar de kist met het lijk binnenkomt, is het 700 graden, wat kan oplopen tot 1000 graden. Daarna vallen de menselijke resten in een tweede oven, waar het minder heet is, tot ze in de onderste oven vallen en het afkoolen begint. "Het goud in die laatste oven zie je niet. Het klontert samen met andere resten en het is verkleefd met as. Als je het al ziet, ziet

het er eerder uit als ijzer dan als goud."

Voor de as in de urnen gaat, wordt het nog gecentrifugeerd en gezeefd. Hij gebruikt daarvoor een grote trommel met gaasjes van 0,8 millimeter doorsnee. Daarbij wordt al het metaal verwijderd: spijkers van de kist, kouschaupen, pacemakers, en, naar Gebhardt inmiddels weer, kleine stukjes platina, zilver, zinnan en goud. Door middel van magneten kunnen de edele metalen dan van de niet-edele worden gescheld.

"Ik heb altijd gedacht dat, als er nog goud over was, dit in de urnen terecht kwam", zegt Gebhardt. "Volgens mij zou dat ook de beste plaats ervoor zijn."

Gemeentebestuurder Knut Engelbrecht wijst er echter op dat ook het discreet weghebben van goud in urnen niet zonder problemen is. "Je kunt in een urn dan plotseling iets hard horen rammelen. De kisten. En wat, als je de as ernaar wilt uitstrooien?"

Engelbrecht veronderstelt dat vooral de aard van het onderwerp er voor gezorgd heeft dat het misbruik, zoals in Neurenberg, zo lang is doorgegaan. "Het is geen prettig onderwerp om over na te denken." Het probleem is daarom overgeleden aan een paar mensen onderaan de hiërarchie, en hoe die het oplossen, wilde niemand weten.

Na de uitvoering in de publiek te gekomen openingszitting op 1 december zijn de volgende zittingen in de zaak van het gebitsgoud gewijd aan getuigenverhooren. De belangstelling hiervoor is minder groot. De feiten zijn inmiddels duidelijk en het is alleen het recht, dat ruimte voor discussie laat.

Als ik het Landgericht binnenloop, zie ik met een lichamschok dat de zaal waar de zaak dient slechts een paar kamers verwijderd is van de zaal waar ook een van de beroemdste rechtszaken uit de geschiedenis plaatsvond: het Neurenberger Tribunal. In de destijds uitgebouwde zaal 600 van de oostvleugel van het immense gebouw stonden in 1945 de zwaarste Duitse oorlogsmisdadigers terecht. Ook aan sommige van hen werd goudroof ten laste gelegd.

In de winkel naast het Justitiepaleis worden achterhande parafernalia van het Tribunal verkocht. Boeken, foto's, video's, plattegronden. In de nog altijd met hout gelambriseerde zaal van het Tribunal neemt nu in aanwezigheid van de Beierse minister van Justitie, de Beierse Merk, een hoofdofficier van justitie afscheid. Er staan feestelijke boeketten op de tafels waarachter de bekende doodvonnissen zijn uitgesproken, en op de plaats waar gehelmde militaire bewakers de naziverdachten in de gaten hielden, speelt nu het blaasorkest van de Beierse politie Amerikaanse jazzmelodieën.

Na afloop van de zitting van vandaag spreekt ik met dr. Andreas Quentin, de rechter die de voorlichting over de goudzaak doet. Ik vraag hem of het niet pijnlijkt is dat er nagekend hier weer mensen terechtstaan die goud uit gebitten hebben geroofd. Hij geeft toe dat de naam 'Neurenberg' de zaak een extra negatieve klank geeft. "Journalisten problematiseren zoers graag." Maar hij ziet toch een groot verschil tussen de verdachten van toen en nu. "De nazis haalden goud uit de gebitten van levenden en hier waren de mensen die bestolen werden dood."

De vergelijking gaat inderdaad mank. Maar de hier vernordende nazis deden destijds hun uiterste best om van hun slachtoffers mensen te maken op wie het eigendomsrecht ook niet meer van toepassing was. Het begrip 'res nullius', voor een zaak die iedereen zich strafeloos kan toeëigenen, houdt iets lugubers op deze historische plek.

Voordopig heeft de gemeente Neurenberg op aanraden van Knut Engelbrecht een pragmatische noodoplossing gecreeerd voor het deegende hant. Wie nu in Neurenberg iemand wil laten cremeren, moet eerst een contract tekenen, waarin afstand wordt gedaan van het goud dat mogelijk vrij komt. Het crematorium verplicht zich dan op zijn beurt te bezighouden op de werknemers die dit goud verzamelen. Daarna wordt het gebitsgoud aan een bona fide ophooper verkocht, en wordt de opbrengst voor de zorg voor de doden aangewend.

Begraafplaatsdirecteur Günther Gebhardt rekent me voor hoeveel hij alleen al het afgelopen jaar op deze manier heeft verdiend. Met een goudprijs van 17 tot 19,50 per gram was dat een kwart miljoen euro. Voor dat bedrag heeft hij onder meer de paden rond het crematorium verhard en nieuwe stoelen voor de aula van een kleine begraafplaats in de stad gekocht.

Nabestaanden hoeven het contract dat de gemeente hun voorhoudt niet te tekenen, maar, zegt Gebhardt, dan zullen ze wel een ander crematorium moeten zoeken. Tot nu toe heeft niemand dat gedaan. Ook hij zelf, voegt hij er tevreden aan toe, heeft het goud uit de mond van zijn recent overleden moeder gaarne aan de gemeente Neurenberg afgestaan.

Miljoenen aan goud verdwijnen uit crematoria

Door REINJAN MULDER
 AMSTERDAM, 13 JAN. In de Nederlandse crematoria verdwijnen jaarlijks mogelijk miljoenen euro's aan goud en andere metalen die achterblijven na het verbranden van lichamen. De Landelijke Vereniging van Crematoria (LVC), die in 1996 voor de opbrengsten van deze metalen een goeddoelensfonds oprichtte, ontving sindsdien slechts 1,3 miljoen euro van de meer dan 40 miljoen euro die er aan goudresten moeten zijn overgebleven.

Tijdens een rechtszaak in Duitsland bleek deze maand dat jaarlijks 250.000 euro aan goudopbrengsten uit het Neurenberg-

se crematorium ten goede komt aan de gemeente Neurenberg. Directeur Günther Gebhardt van de gemeentelijke begraafplaats van Neurenberg laat desgevraagd weten dat hij per lichaam gemiddeld 50 euro aan goud en andere metalen verkoopt.

In Nederland worden jaarlijks ruim 70.000 mensen gecremeerd, 54 procent van het totale aantal overledenen. Als de Duitse cijfers ook voor Nederland gelden, zou de opbrengst sinds 1996 boven de 40 miljoen euro moeten komen.

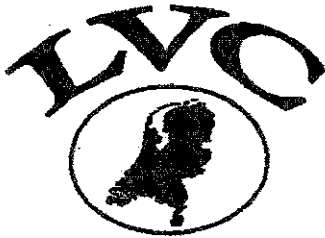
Secretaris Henri Kelzer van de LVC twijfelt ernstig aan de Duitse cijfers. „Ik heb die 40 miljoen niet voorbij zien komen.“ Hij wijst er-

op dat het niet de kerntaak is van crematoria om gelden te genereren uit stoffelijke resten. Wanneer in Nederland stoffen van waarde in de as worden aangetroffen, worden die volgens de LVC zorgvuldig bewaard en via een recyclingbedrijf te gelde gemaakt. Daarbij gaat het om eenvoudig te vinden, grotere resten, die voor heel Nederland ongeveer 100.000 euro per jaar opbrengen. Kelzer: „Goud vervormt en is meestal lastiger terug te vinden.“

Artikel over goud in Neurenberg: nrc.nl/binnenland

Bijlage 1 b

Landelijke Vereniging van Crematoria

Den Haag, 5 augustus 2009

Geachte leden van de LVC,

Zoals u weet heeft het bestuur besloten om een onafhankelijk onderzoek te laten verrichten, inzake de opbrengst van de metalen die na crematie achterblijven. Dit naar aanleiding van de publiciteit over de problemen bij enkele Duitse crematoria.

Het bestuur is zeer verheugd dat zij de heer mr. drs.dr.s. G. Morren bereid heeft gevonden om dit onafhankelijk onderzoek uit te voeren. De heer Gerrit Morren is als voormalig Ombudsman voor het Uitvaartwezen, zowel intern als extern, buitengewoon geschikt om een dergelijk onderzoek uit te voeren.

Het secretariaat van de LVC zal de heer Morren ten behoeve van het onderzoek assisteren, maar zoals u begrijpt blijft het bestuur aangaande dit onderzoek op afstand. Het bestuur verzoekt u om volledige medewerking aan het onderzoek te verlenen en gehoor te geven aan de vragen van de heer Morren.

Bijgaand ontvangt u, op verzoek van de heer Morren, stukken ten behoeve van het onderzoek.

Wij verzoeken u om de verschillende stukken (formulieren en toelichting) door te zenden naar de crematoria, welke onder uw beheer vallen. Mocht dit nodig zijn vragen wij u om zelf extra kopieën te maken. Nadat de informatie van de crematoria door u retour is ontvangen, kunt u gebruik maken van de bijgevoegde enveloppen om deze, zo snel als mogelijk, rechtstreeks aan de heer Morren te zenden.

Bij eventuele vragen kunt u contact opnemen met het secretariaat of via email met de heer Morren.

Met vriendelijke groet, namens het bestuur,

J.M.H.J. Keizer,
secretaris

Aan de directies van de crematoria, aangesloten bij de Landelijke Vereniging van Crematoria.

Waalre, 4 augustus 2009.

Geachte directie,

Zoals in de bijgesloten brief van het Bestuur van de LVC is aangegeven heeft het Bestuur besloten een onderzoek te laten instellen naar de opbrengsten van edele metalen en chirurgisch staal bij crematies.

Ondergetekende is gevraagd dit onderzoek uit te voeren en teneinde dat mogelijk te maken wordt u gevraagd een aantal gegevens te verstrekken.

De gevraagde gegevens hebben zowel betrekking op hetgeen in de achterliggende 5 jaren is gebeurd als wel op de actuele situatie bij crematies.

U ontvangt hierbij een toelichting op de drie vragenlijsten, de vragenlijsten zelf en een tweetal retourenveloppen.

Het spreekt vanzelf dat de waarde van het onderzoek wordt bepaald door de juistheid van de verstrekte gegevens. Gelet op het belang dat uw Bestuur aan dit onderzoek hecht vertrouw ik op een welwillende en zorgvuldige medewerking van uw crematorium.

Om een tijdige afsluiting van het onderzoek mogelijk te maken verzoek ik u de ingevulde lijsten uiterlijk eind september 2009 aan mij toe te sturen.

Met vriendelijke groeten,

Mr.Drs. Drs.G.Morren

Bijlagen : Toelichting, 3 vragenlijsten en 2 retourenveloppen

OrthoMetals

Sorting form precious metal
Sorteerformulier edelmetaal
Sortier Formulier Edelmetalle
Formulaire de triage metaux precieux

NR:

Date of collection / Afhaaldatum /
Abholdatum / Date d'enlevement:

7, 12, 2009

Crematorium / Krematorium / Crématorium : DHR. MORREN

Country / Land / Pays: NL (TEST)

Collected / Afgehaald / Empfangen / Enlevé:

16598 Gr

Nett weight / Netto Gewicht /
Poids net:

Fe: 1621 Gr.

CoCr: 387 Gr.

Messing: 2231 Gr.

Dust / Stof / Staub / Poussière: 112 Gr.

Waste / Afval / Abfälle / Déchets: Klein / groot 4751 / 1213 Gr.

Coins / Munten / Munzen / Monnaie: 576 Gr.

KOOPER / TITAN / 958 / 2011 Gr.

Zink / SCHROEFEN 339 / 267 Gr.

aluminiumschroeven 648 Gr.

For refining / Ter raffinage /
Zu raffinieren / A raffiner:

3297 Gr

Total / Totaal / Totale:

16609 Gr

Comments / Opmerkingen / Bemerkungen / Remarques:

* 3297 gr is verdeeld in 2 porties van 1648 gr.
** Weegverschil door veel verschillende wegingen!

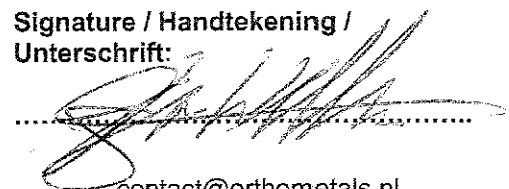
Date / Datum:

Name / Naam / Nom:

Signature / Handtekening /
Unterschrift:

20/12/2009

Jan Willem Gebroed

Bijlage 6c

Heimerle + Meule GmbH
Gold- und Silberscheideanstalt seit 1845
 Dennigstraße 16 · D-75179 Pforzheim
 Tel. +49(0)7231/940-0
 Fax +49(0)7231/940-2199
 www.heimerle-meule.com

Heimerle + Meule GmbH, Postfach 100747, D-75107 Pforzheim

G. Morren
 Mgr. Bannenberglaan 18
 5581 AH WAALRE
 THE NETHERLANDS

Herr Rühl
 Telefon +49(0)7231/9402639
 Telefax +49(0)7231/9402710
 ruel@heimerle-meule.com
 Datum 22.01.2010
 Seite 1 / 1

Rechnung

Versandzeichen	Lieferkonditionen	Rechnung
Verpackungsart	Unsere Auftr.-Nr. 582523 / 22.01.2010 Leistungsdatum 22.01.2010	40038758 ZSAL ZF2
Versandart Per Post		Kundennummer 699998
		Ihr Zeichen SG#77526/Anlieferung vom / 08.01.2010

Zahlungsbedingungen:

Bis zum 30.01.2010 ohne Abzug

Entgeltminderungen ergeben sich aus unseren aktuellen Rahmen- oder Konditionsvereinbarungen.

Pos.	Material	Bezeichnung	Menge ME	Preis PE	Einheit E	Gesamtwert EUR
Zahngold						
0010	86490085	Anlieferungsgewicht	1.648,000 G			
	86490086	Gewicht nach Präparation	1.123,600 G			
	81009258	Gehalt-Au 351,9/ Ag 158 ‰	1 ST			
	81009258	Gehalt-Pt 20,4/ Pd 146 ‰	1 ST			
	87870020	Gold Vergütung 98 %	394,604 G		= >	Metallkto.
		Stat.WarenNr. / Import-CodeNr.: 71081200				
	87870030	Silber Verg. 95 %	168,652 G		= >	Metallkto.
		Stat.WarenNr. / Import-CodeNr.: 71069110				
	87870010	Platin Verg. 98 %	22,463 G		= >	Metallkto.
		Stat.WarenNr. / Import-CodeNr.: 71101100				
	87870060	Palladium Verg. 98 %	160,765 G		= >	Metallkto.
		Stat.WarenNr. / Import-CodeNr.: 71102100				
	81009243	Schmelzkosten pauschal	1 ST	40,00	1 ST	40,00
	81009242	Probekosten	1 ST	160,00	1 ST	160,00
	81009248	Scheidekosten	1.123,600 G	78,00	1.000 G	87,64
	81009249	Metallgebühr Gold	394,604 G	78,00	1.000 G	30,78
	81009251	Metallgebühr Silber	168,652 G	4,00	1.000 G	0,67
	81009252	Metallgebühr Platin	22,463 G	500,00	1.000 G	11,23
	81009253	Metallgebühr Palladium	160,765 G	450,00	1.000 G	72,34
	86869990	Fracht / Porto	1 ST	70,00	1 ST	70,00
Nettowert						EUR 472,66
Mehrwertsteuer						19,000 % 472,66 EUR 89,81 F2
Endbetrag						EUR 562,47

Es gelten ausschließlich unsere Leistungs- und Zahlungsbedingungen

Regütergericht Mannheim

HRB 500126

Geschäftsführer: Dr. Peter Dörmer

Ust.-Id.-Nr. DE 811 137 767

Commerzbank Pforzheim (BLZ 66640035) 400 502 100

IBAN: DE 82666400350400802100 BIC: COBADE33

Deutsche Bank AG Pforzheim (BLZ 66670006) 0 171 561

IBAN: DE 80666700060017166100 BIC: DEUTDE33HAN

Dresdner Bank AG Pforzheim (BLZ 66880013) 6 602 490 00

Sparkasse Pforzheim Calw (BLZ 66850095) 894 400

Volksbank Pforzheim (BLZ 66890000) 4 306-9

Ein Unternehmen
der POSSEHL-Gruppe

Heimerle + Meule GmbH
 Gold- und Silberscheideanstalt seit 1845
 Dennigstraße 16 · D-75179 Pforzheim
 Tel. +49(0)7231/940-0
 Fax +49(0)7231/940-2199
 www.heimerle-meule.com

Heimerle + Meule GmbH, Postfach 100747, D-75107 Pforzheim

G. Morren
 Mgr. Bannenberglaan 18
 5581 AH WAALRE
 THE NETHERLANDS

Frau Föller
 Telefon +49(0)7231/9402516
 Telefax +49(0)7231/9402521
 linette.foeller@heimerle-meule.com
 Datum 22.01.2010
 Seite 1 / 1

Gutschrift / Metallkonto-Lastschrift

Versandzeichen	Lieferkonditionen	Gutschrift / Metallkonto-Lastschrift 80087571 ZGAK ZG2H
Verpackungsart	Unsere Auftr.-Nr. 582546 / 22.01.2010 Leistungsdatum 22.01.2010	Kundennummer 699998
Versandart Per Post		Ihr Zeichen SG # 77890/ vom / 08.01.2010

nicht steuerbar (VSt)

Zahlungsbedingungen:

Gutschrift zur Auszahlung

Entgeltminderungen ergeben sich aus unseren aktuellen Rahmen- oder Konditionsvereinbarungen.

Aus Beleg Nr. 40038758 vom 08.01.10 kauften wir an:

Pos.	Material	Bezeichnung	Menge ME	Preis PE	Einheit E	Gesamtwert EUR
0010	87870020	Gold Stat.WarenNr. / Import-CodeNr.: 71081200	394,604 G	24,60	1 G	9.707,26
0020	87870030	Silber Stat.WarenNr. / Import-CodeNr.: 71069110	168,652 G	383,00	1.000 G	64,59
0030	87870010	Platin Stat.WarenNr. / Import-CodeNr.: 71101100	22,463 G	32,90	1 G	739,03
0040	87870060	Palladium Stat.WarenNr. / Import-CodeNr.: 71102100	160,765 G	9,10	1 G	1.462,96
Nettowert						EUR 11.973,84
Vorsteuer			0,000	11.973,84	EUR	0,00 VO
Endbetrag						EUR 11.973,84

Obigen Betrag, abzüglich Kosten in Höhe von 562,47 Euro überweisen wir Ihnen auf Ihr Konto.

Es gelten ausschließlich unsere Leistungs- und Zahlungsbedingungen

Registergericht Mannheim
 HRB 500125
 Geschäftsführer: Dr. Peter Dörner
 Ust.-Id.-Nr. DE 811 137 767

Commerzbank Pforzheim (BLZ 66640035) 400 502 100
 IBAN: DE 82666400350400502100 BIC: COBADEFF
 Deutsche Bank AG Pforzheim (BLZ 66670006) 0 171 561
 IBAN: DE 60666700060017156100 BIC: DEUTDE33HAN

Dresdner Bank AG Pforzheim (BLZ 66680013) 6 502 490 00
 Sparkasse Pforzheim Calw (BLZ 66650085) 894 400
 Volksbank Pforzheim (BLZ 66690000) 4 306-9

Cookson Drijfhout

Pagina : 1

Factuurnummer : 86201050100
 Factuurdatum : 18.02.2010
 Parcijnummer : L0201050660
 Btw-nummer : NL915849540.903

Relatienummer : 37254
 Onze referentie : KR/ES
 Tel : 020-5648514

ORTHO METALS BV
 POSTBUS 321
 7900AH HOOGEVEEN
 NEDERLAND

FACTUUR (Kopie)

Ontvangen materialen

Artikel.nr.	Omschrijving	Hoeveelheid	Enh	Prijs per Eenheid	Bedrag
610 615000021	Dental Crematorium residuen	Bruto	1.084,60 G		
		Netto	1.084,60 G		
EDE L6200350031					
Gewicht: 1.646,00 gram					
Zilver koper: 27000,00 gram					
	Kosten				
	Analyse kosten	over	1.084,60 G	125,00 EUR per 0,05 G	125,00
	Smeltkosten	over	1.084,60 G	75,00 EUR per 0,02 G	75,00

Verkoegen materialen na verwerking

Artikel.nr.	Omschrijving	Hoeveelheid	Enh	Prijs per Eenheid	Bedrag
610 615000021	Dental Crematorium residuen		1.084,60 G		
Metaal	Pijpinhoud	Restitutie			
AG	46,269 G	95,00 %			0,00
	Het edelmetaal AG wordt verrekend met uw gewichtsberekening				
AG	410,818 G	99,70 %			0,00
	Het edelmetaal AG wordt verrekend met uw gewichtsberekening				
FD	160,757 G	96,05 %			0,00
	Het edelmetaal FD wordt verrekend met uw gewichtsberekening				
PT	12,697 G	96,25 %			0,00
	Het edelmetaal PT wordt verrekend met uw gewichtsberekening				

Terugwinningskosten

Metaal	Kosten	over			
Agar	Terugwinningskosten	over	1.084,60	75,00 EUR per 1.000,00	231,54
FD	Terugwinningskosten	over	173,97	0,65 EUR per 1,00	115,08
PT	Terugwinningskosten	over	31,47	0,65 EUR per 1,00	20,45

Transport naar volgend blad

584,87